

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
155/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. december 12.

A C-435/18. sz. ügyben hozott ítélet
Otis és társai kontra Land Oberösterreich és társai

Az EUMSZ 101. cikket úgy kell értelmezni, hogy azon személyek, akik nem beszállítóként vagy vevőként szerepelnek a kartell által érintett piacon, kérhetik a kartell által okozott károk megtérítését

Mai ítéletében a Bíróság fontos pontosításokat tett az uniós jogi rendelkezések és a valamely kartell által okozott károk megtérítése iránti kereseteket szabályozó nemzeti jogi rendelkezések viszonyára vonatkozóan, kimondva, hogy az EUMSZ 101. cikket akként kell értelmezni, hogy a kartellel érintett termékek vásárlói számára ösztönző kölcsönök nyújtó állami szerv kérheti a kartellel okozott károk megtérítését.

Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) előtt folyamatban lévő ügy egy, többek között a Land Oberösterreich által öt, a felvonók és mozgólépcsők beépítésének és karbantartásának piacán tevékenykedő olyan társasággal szemben indított kártérítési kereset folyamánya volt, amelyeknek egy kartell keretében történő, versenykorlátozó magatartásban való részvételét korábban már megállapították. A felperest nem a kartellel érintett termékek vásárlójaként érte kár. Azonban az építési költségeknek a kartell által okozott emelkedése miatt a felperes a kartellel érintett építési projektek finanszírozására szánt ösztönző kölcsönök formájában nyújtott támogatásokra magasabb összeget fordított, mint amekkorát e kartell hiányában kellett volna, így a felperesnek nem volt lehetősége arra, hogy e különbözetet nyereségesebb célokra használja. Márpedig az Oberster Gerichtshof szerint a nemzeti jogban a tisztán vagyoni jellegű károk megtérítésére vonatkozó elvek a kártérítést kizárólag azon károokra korlátozzák, amelyek megakadályozására a megsértett jogi norma irányult, ami kizárhatja azon személyek kárának megtérítését, akik nem szerepelnek beszállítóként vagy vevőként a kartell által érintett piacon.

Az Oberster Gerichtshof által feltett, e korlátozásnak az EUMSZ 101. cikkel való összeegyeztethetőségére vonatkozó kérdésre válaszolva a Bíróság először is emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése közvetlen joghatásokat fejt ki a magánszemélyek közötti jogviszonyokban és többek között kártérítéshez való jogot biztosít minden olyan személy számára, akit a verseny korlátozására vagy torzítására alkalmas szerződés vagy magatartás miatt ért kár, amennyiben a kár és a versenyjogi szabályok megsértése között okozati összefüggés áll fenn. Ezenkívül a Bíróság azt is jelezte, hogy az e kártérítéshez való jog gyakorlásának részletes szabályaira vonatkozó nemzeti szabályok nem sérthetik az EUMSZ 101. cikk hatékony alkalmazását.

A Bíróság kimondta, hogy az uniós versenyjogi szabályok megsértésének hátrányos következményeivel szembeni védelmet jelentős mértékben gyengítené, ha a kartellel okozott kár megtérítéséhez való jog eleve a kartellel érintett piacon részt vevő beszállítókra és vevőkre korlátozódna. Márpedig a jelen ügyben a nemzeti jogban a megtéríthető kárra vonatkozóan előírt korlátozás pontosan azzal a hatással járna, hogy kizárja a felperes által hivatkozott kár megtérítését, mivel a felperes nem beszállítóként vagy vevőként jelenik meg a kartellel érintett piacon. A Bíróság e tekintetben pontosította, hogy annak terhe mellett, hogy egy kartell résztvevői nem volnának kötelesek megtéríteni mindazon kárt, amelyet okozhattak, nem szükséges, hogy az érintett személyt ért kár sajátos összefüggésben álljon az EUMSZ 101. cikk által követett védelmi céllal.

A Bíróság szerint tehát az EUMSZ 101. cikk magában foglalja, hogy bármely személy, aki nem beszállítóként vagy vevőként szerepel a kartellel érintett piacon, hanem ösztönző kölcsönök formájában támogatást nyújtott az e piacon kínált termékek vásárlói számára, kérheti azon kár megtérítését, amely amiatt érte őt, hogy e támogatások összege magasabb volt, mint amekkora e kartell hiányában lett volna, és e személy e különbözetet nem használhatta fel nyereségesebb célokra. Végül a Bíróság pontosította, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata meghatározni, hogy a felperesnek volt-e lehetősége arra, hogy nyereségesebb célokra fektessen be, és bizonyította-e az e kár és a szóban forgó kartell közötti okozati összefüggés fennállását.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499